

HODNOTY

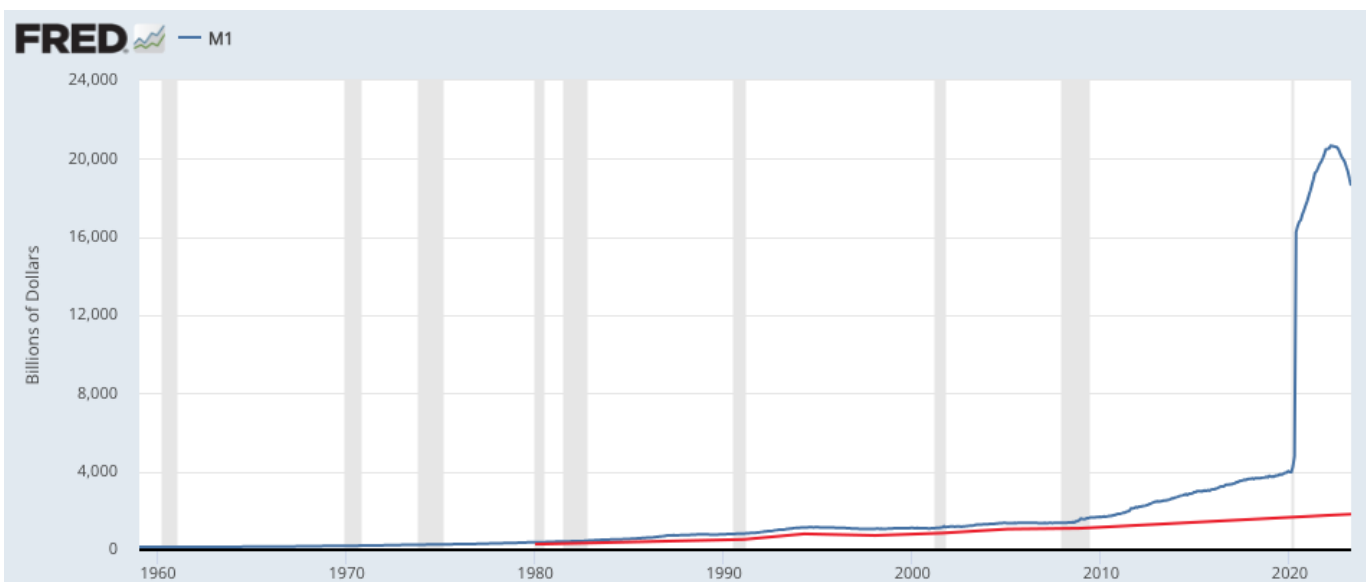
Ve Spojených státech se začínají projevovat důsledky neuváženého tisku peněz. Uvnitř samotných Spojených států se objevují hlasité obavy z rostoucího "impéria lží a dluhů", které by mohlo ohrozit společenský a hodnotový základ a negativně ovlivnit stabilitu dolaru, který Spojené státy dlouhodobě prosazovaly ve světě.

Vše nasvědčuje tomu, že Spojené státy čekají velké změny a osud země se již nemusí nacházet v rukou jejích elit a obyvatel. Tento hroující se hodnotový řetězec bude mít vliv na nás všechny. V minulosti bylo mnohokrát popsáno, jak se dolar stal rezervní měnou a jak FED jako soukromá organizace ovládl dolar. Zaměříme se proto na to co následovalo mnohem později a jakou výhodu to přineslo anglosaské kultuře, která bezesporu ovládla světové hospodářské dění.

FED začal tisknout peníze v podstatě od svého založení roku 1913. Svět prošel od té doby různými krizemi které FED vždy jen posílil. Zlomový okamžik nastává v roce 2008. Od tohoto okamžiku začíná konec kapitalistického systému, kdy růst hodnot je pomalejší jak růst dluhu.

Při vytváření hodnot v ekonomice je klíčové udržovat peněžní zásobu v rovnováze s těmito hodnotami. Na grafu je zobrazeno množství peněz v kategorii M1, což jsou peníze, které jsou okamžitě dostupné a reálně v oběhu. Pro názornější představu jsem do grafu přidal červenou čáru, která symbolizuje vytvářené hodnoty.

Sledujeme-li obě tyto čáry, pak vidíme v roce 2008 zlom, kdy růst peněžní zásoby začíná převyšovat růst vytvářených hodnot, a to až do roku 2020, kdy dojde k výbušnému nárůstu peněžní zásoby. Červená čára nám naznačuje, kde by měla peněžní zásoba ideálně být. Ano, velmi jsem to zobecnil, především pro srozumitelnost každého z nás.

Zdroj: Rada guvernérů Federálního rezervního systému (USA)
fred.stlouisfed.org

Základní myšlenka kapitalistické ideologie je založena na zisku a růstu hodnot. V kapitalismu je ekonomický systém organizován kolem vlastnictví soukromého majetku, svobodného a konkurenčního trhu.

Jaká je realita? Jak je možné, že trh je konkurenční, když někdo získává peníze tím, že si je tiskne a pak na trhu nakupuje vše, co vidí, zatímco ostatní peníze získávají prací? Jak lze hovořit o soukromém vlastnictví ve společnosti, když je zjevné, že nejbohatší 1 % populace za poslední dva roky téměř zdvojnásobilo své bohatství ve srovnání se zbytkem světa dohromady? Tento fakt naznačuje, že toto 1 % nejbohatších jedinců získalo téměř dvě třetiny veškerého nově vytvořeného bohatství, jak uvádí organizace Oxfam. Tento trend ukazuje na extrémní nerovnost a koncentraci majetku ve prospěch malé části populace.

Kapitalistická společnost je založena na principu soukromého vlastnictví, tak jak to bylo kdysi konceptualizováno v římském právu, což umožňuje jednotlivcům vlastnit a spravovat výrobní prostředky a majetek. Naproti tomu, marxistické pojetí vlastnictví podporuje společné vlastnictví veřejného majetku a výrobních prostředků, idealizovaně ovládané všemi členy společnosti. Praktická implementace těchto marxistických ideálů se ve společnosti často prezentuje tak, že majetek a výrobní prostředky kontroluje stát. Jak ale můžeme vidět, tyto prostředky mohou rovněž kontrolovat úzké skupiny lidí.

V dnešní době, v rámci kapitalismu, je většina bohatství soustředěna v rukou malého procenta populace. To vede k nerovnoměrnému rozdělení bohatství, které nebylo získáno prací a vytvářením nových hodnot, ale především prostřednictvím tisku nových peněz, které nebyly podloženy reálnými hodnotami.

Nemůžete tvrdit, že ideologie je založena na soukromém vlastnictví, když se to prostě většiny netýká, naopak jsou vytvářena nová pravidla a podmínky, aby prostá většina nic nevlastnila, aby nevlastnila ani základní prostředky pro svůj život. To dokládá i Světové ekonomické fórum, které tvrdí, citují: „You will own nothing. And you will be happy”. (Nebudete vlastnit nic. A budete šťastní.)

Nebudete nic vlastnit a budete šťastní – WEF

Základní Marxova myšlenka předpokládá, že výrobní prostředky budou kolektivně vlastněny, zatímco jednotlivci budou mít v osobním vlastnictví základní prostředky potřebné pro svůj život. Naproti tomu, některé současné společenské trendy naznačují, že bychom neměli vlastnit vůbec nic, což by mohlo vést k situaci, kdy se stáváme jakýmsi "bezvlastníky" žijící v cizích ohradách. Tato filozofie jde daleko za hranice Marxistického vidění světa.

Aniž bychom si toho možná byli vědomi, současný svět funguje na základě Marxova pojetí dělby práce. Zjednodušeně lze říci, že práce je rozdělena na specializované a oddělené činnosti, což vede k atomizaci a ztrátě autonomie jednotlivých pracovníků. Anglosaský systém tento model ještě vylepšuje a zneužívá ho k distribuci finančních prostředků za vykonanou práci. Tato distribuce finančních prostředků jim zaručuje tok nadhodnoty do jednoho centrálního bodu.

Majitele peněz vytvořili sofistikovaný systém rozdělení trhu do regionů a zařazení zemí do pěti kategorií. Součástí tohoto systému je skrytá dělba práce podle následujícího klíče:

1. kategorie - práce za 1 USD
2. kategorie - práce za 10 USD
3. kategorie - práce za 100 USD
4. kategorie - práce za 1 000 USD
5. kategorie - práce za 10 000 USD

Pro lepší pochopení si představme, jak taková dělba práce probíhá v řetězci výroby konkrétního produktu. Tento řetězec lze aplikovat na většinu výrobků. Abychom mohli

vyrobit například automobil, musíme nejprve identifikovat pět kategorií zemí podle toho, jakým způsobem se podílejí na výrobě.

V první kategorii se obvykle nacházejí rozvojové země, bohaté na nerostné suroviny. Tyto země se převážně živí zemědělstvím a mají nízký stupeň zpracování. Zahraniční investoři jim "pomůžou" a výsledek této pomoci je, že tato země dostane za svou surovinu 1 USD za jednotku práce. V našem případě můžeme začít těžit železnou rudu.

Druhá kategorie zahrnuje země, které zpracovávají různé suroviny na jednoduché výrobky, které jsou pak odesílány k finální produkci do zemí třetí kategorie. Země druhé kategorie získává za jednotku práce 10 USD. V našem případě výroby automobilu, kupujeme rudu, zušlechťujeme ji tak, že oddělíme hlušinu od minerálu, a prodáváme minerál do zemí o kategorii výše.

Ve třetí kategorii probíhá výroba finálních výrobků nebo dílů, jejichž prodej se organizuje přes mezinárodní obchodní síť sídlící v zemi čtvrté kategorie. V našem případě kupujeme čistou železnou rudu za 10 USD, zušlechťujeme ji na železo a plech, vlastně vyrábíme celé auto a prodáváme tento výrobek za 100 USD za jednotku práce.

Ve čtvrté kategorii se nacházejí sídla "mateřských" komerčních bank (které mají dceřiné banky v zemích nižší kategorie) a nadnárodní korporace, které realizují a řídí investice a kontrolují obchod v zemích 1 až 4. Za tuto službu si země nárokuje 1 000 USD za jednotku práce.

V páté a poslední kategorii se nacházejí majitelé peněz, kteří spravují měny a určují měnovou politiku. Financují celý řetězec událostí, vlastní a ovládají banky a instituce v řetězci od 1 do 4. Ovlivňují trh tím, že regulují investice v zemích 1 až 4. Za tuto službu si země nárokuje 10 000 USD za jednotku práce.

Nebo jinak řečeno, podívejme se na plat člověka, který má napříč světem stejnou funkci a provádí srovnatelnou službu.

Země	Průměrný plat obvodního lékaře
USA	\$15,000
Německo	\$6,000
Česká republika	\$3,700
Rusko	\$1,100
Indie	\$700

Pokud chceme ukončit jeden systém, musíme nejprve vymyslet a představit jiný. Ukončení starého systému bez představení nového řešení nutně směřuje k anarchii.

Sestavme si proto časovou linku, abychom pochopili, kde se nyní nacházíme a jaké úkoly před námi stojí.

V roce 2008 čelily Spojené státy pádu finančního systému a burz. Od té doby začal růst dluh rychleji než hodnoty. Jinými slovy, zisky v západní společnosti jsou nyní vytvářeny na úkor jiných ztrát. Pokud by západní svět nedotoval své ekonomiky, došlo by k totálním bankrotům. Který stát ze západního světa nemá deficitní rozpočet?

Ještě během finanční krize v roce 2008 Rusko provedlo hloubkovou analýzu s cílem zjistit "co se stalo". Výsledek naznačoval, že se západ z této krize nevzpamatuje, a tak Rusko provedlo další analýzu "CO UDĚLAT, ABY SE STALO".

V roce 2009, dne 16. června organizovalo Rusko v Jekatěrinburgu summit, na který pozvali zástupce zemí Brazílie, Indie a Číny. Velmi podrobně je seznámili s výsledky svých analýz. Tento summit vešel do historie jako první zasedání BRIC.

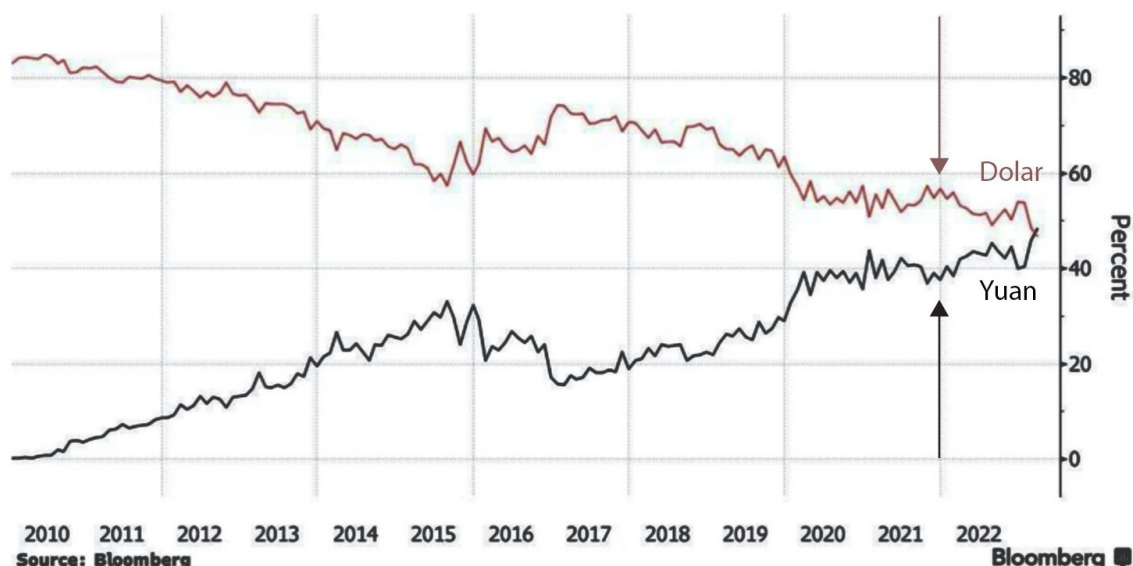
V roce 2010 přivítalo společenství BRIC nového člena – Jižní Afriku, jako zástupce afrického kontinentu. Od této chvíle je společenství známé jako BRICS.

V roce 2010 se veškerý mezinárodní obchod, včetně obchodu s energetickými komoditami vyrovnával v dolarech, ale zároveň je to rok, kdy se poměry začaly měnit. Podívejme se, jak se situace začala měnit v Číně a jak yuan začal nahrazovat dolar.

Nyní se podíváme na konkrétní dopady tohoto setkání – graf níže zobrazuje, jak se Čína adaptovala po setkání v Jekatěrinburgu.

Vzestup yuanu a pokles dolaru

Graf zobrazuje změnu v dominanci měn v čínských přeshraničních transakcích

Abychom lépe pochopili takzvané trendy, uveďme si druhý příklad, kdy pomyslný pohár přeteče. Představte si, že máte sklenici, kterou začnete plnit vodou po kapkách. V první minutě přidáte kapku, stejně jak v grafu každý měsíc malý díl. Další minutu dvě kapky, ve třetí minutě 4 kapky. Otázka zní, kdy bude sklenice plná při tomto exponenciálním růstu... Jestliže bude sklenice plná po 60 minutách, pak polovina sklenice bude plná za 59 minut. Na začátku jsou to jen kapky a zdálo by se, že se nic neděje. Zamyslete

se sami, kolik času zbývá dolaru, když si prohlédnete graf a vidíte, že rok 2023 je časem, kdy je sklenice naplněna z poloviny.

V roce 2014, společnost Deagel přišla se svou vlastní analýzou vývoje ve světě (jak bude vypadat svět v roce 2025). Korporace Deagel je menší pobočkou americké vojenské rozvědky, jednou z jejích tajných analytických organizací, která shromažďuje data pro účely rozhodování na vysoké úrovni a připravuje důvěrné informační dokumenty pro agentury jako jsou Národní bezpečnostní agentura (NSA), CIA, Organizace spojených národů (OSN) a Světová banka. Deagel je považován za legitimního hráče ve zpravodajské komunitě. Většina jeho analýz zůstává skryta před našimi očima a nikdy nezveřejňuje, jak k těmto analýzám dospěl. Stejně tak, jak se tato analýza objevila na jejich stránkách, tak v březnu 2021 byla tato analýza z webu stažena. Je doslova záhadou, s jakou přesností Deagel předpověděl současnou krizi.

Prognóza populace a HDP vybraných zemí v roce 2025 podle Deagelu.

Země	Populace 2017	Populace 2025	Změna populace	HDP 2017	HDP 2025	Změna HDP
USA	316,440,000	99,553,100	-68.5%	16,720,000	2,445,124	-85.4%
Canada	35,620,000	26,315,760	-26.1%	1,640,000	1,051,840	-35.9%
Velká Británie	63,390,000	14,517,860	-77.1%	2,490,000	197,472	-97.7%
Německo	80,590,000	28,134,920	-65.1%	3,650,000	620,544	-83.0%
Česká Republika	10,670,000	9,873,060	-7.5%	209,700	211,405	0,8 %
Slovensko	5,490,000	5,078,180	-7.5%	96,960	103,332	6,6 %
Rusko	142,500,000	141,830,780	-0.5%	2,110,000	4,324,406	104.9%
Čína	1,380,000,000	1,358,440,000	-1.6	11,940,000	16,967,051	42.1
Indie	1,280,000,000	1,341,720,000	4.8%	2,440,000	5,124,297	110.0%

Zatímco v roce 2014 tato analýza u civilní obce sklídila úsměvy a označení jako nesmysly, vlivné osobnosti ze západního světa, z podnikatelského, finančního a akademického prostředí se samostatně sešly na Papežské univerzitě v Římě, aby se poradily co dál. Byl založen klub pod názvem Inkluzivní KAPITALISMUS.

Toto uskupení vychází z teorie, že si díky toku dělby práce a natisknutých peněz koupili a vlastní celou planetu.

Klaus Schwab ve své úvodní řeči na Světovém ekonomickém fóru v Davosu (mezi 5. a 6. minutou) řekl: "Budoucnost se právě děje, budoucnost je budována námi pomocí mocné komunity, vámi v této místnosti, my máme prostředky posunout svět dopředu."

Jak vypadá naše úžasná budoucnost?

Program Světové zdravotnické organizace (WHO) nazvaný "One Health", neboli "Jedno zdraví", který je financován západem, bych zařadil na jedno z předních míst. Tento program se zaměřuje na propojení zdraví lidí, zvířat a životního prostředí. Generální tajemník

WHO je členem politické strany, která je uvedena v databázi terorismu. (Těžko byste našli lépe vydíratelnou osobu na planetě.)

Podle konceptu "One Health" mají zvířata a životní prostředí stejnou hodnotu jako lidé.

WHO plánuje řídit globální politiku pandemií, což v souladu s navrhovanou Pandemickou smlouvou může omezit pravomoci suverénních vlád.

S novými pravomocemi by generální tajemník WHO, se svou vynikající pověstí a bezchybnou minulostí, mohl v případě hrozby pandemie uzavřít celý svět.

V této situaci se ptám, jak budou tyto koncepty skutečně implementovány, zvláště vzhledem k neobvyklému financování WHO ze západních soukromých zdrojů. Připomeňme si například pasporty zdraví, které připomínají systém sociálního skóre. Také stojí za zmínku vynucování očkovacích látek, jako jsou ty od Pfizer a Moderna, které dosud nezískaly plné regulérní schválení, a o nichž doposud máme omezené informace. Nepřehlížejme také potenciální porušování ústavy a základních lidských práv.

Otázka zní, chce WHO povýšit zvířata na lidský status nebo chce snížit lidi na úroveň zvířat?

Celé mi to tak nějak připadá, že chtějí lidi povýšit na zvířata uzavřené v ohradách.

Západní elity se již bojí lidí, nedivme se jim, oni vědí, že se jejich hodnoty hroutí, oni vědí, že vypovězená dělba práce je neuživí, oni tuší, že obyvatelstvo se může postavit proti nim. Proto ty ohrady, proto ty zdravotní obojky.

Srovnání hodnot, které hlásá západní svět, a seskupení BRICS

BRICS

Rovnost mezi národy: Členové se zavázali k principu rovnosti a vzájemného respektu (včetně dělby práce), dále hájení principu nezasahování do vnitřních záležitostí jiných zemí.

Spolupráce: Členové se zavázali k vzájemné spolupráci v oblastech obchodu, investic, rozvoje infrastruktury, vědy a technologie, a také v oblasti bezpečnosti.

Otevřenost: Členové se zavázali k otevřenosti ve vzájemných vztazích, otevřenosti mezi národy, otevřenosti vůči novým členům a rovnocennému zapojení rozvíjejících se a rozvojových zemí do rozhodovacích procesů, a to vše s přidruženou transparentností.

Používání svých národních měn: Členové BRICS se zavázali k postupnému zapojení a zúčtování ve svých národních měnách, aby snížili závislost na americkém dolaru. Jako součást tohoto úsilí se také zavázali k vytvoření nových finančních institucí, jako je Nová rozvojová banka (NDB), která má v budoucnosti nahradit Mezinárodní měnový fond (MMF).

ZÁPADNÍ SPOLEČENSTVÍ

Velký Reset (The Great Reset) je iniciativa, kterou představilo západní seskupení elit pod názvem Inkluzivní Kapitalismus prostřednictvím Světového ekonomického fóra (WEF). Cílem je restrukturalizace světové ekonomiky. Iniciativa Velký Reset klade důraz na nutnost eliminovat fosilní paliva, investovat do zelené ekonomiky a více se zapojit do digitální technologické ekonomiky, včetně robotiky, s cílem snížit závislost na lidské práci a lidech obecně. Tato iniciativa byla motivována potřebou reagovat na ztrátu vlivu v segmentu fosilních paliv. S tím souvisí i takzvaný Green Deal (Zelená dohoda), jehož cílem je dosáhnout uhlíkové neutrality, neboli zbavení se závislosti na uhlí, ropě a plynu.

CBDC (Central Bank Digital Currency) – digitální měna centrální banky) CBDC je koncept měnové reformy západního světa. Digitální měna centrální banky by umožnila v tichosti se připravit a provést měnovou reformu "Fiat" měn po kolapsu předlužených západních měn. Tento scénář by měl významné dopady na finanční systém. Jak v jednom ze svých projevů uvedl Jamie Dimon, dlouholetý předseda a generální ředitel největší americké banky JP Morgan Chase, "Připravte se, blíží se k nám ekonomický a finanční hurikán, nepřeháním připravte se."

Univerzální základní příjem (Universal Basic Income, UBI) tento koncept navrhuje poskytnutí základního příjmu všem občanům bez ohledu na jejich pracovní status. Předpokládá se, že v blízké budoucnosti nebude člověk hlavní pracovní silou. V tomto kontextu nelze předpokládat, že lidé budou získávat svůj příjem primárně prostřednictvím práce. Tato politika by mohla udržovat lidi v závislosti, která by byla propojena se sociálním skóre. Tento koncept příjmu není koncipován jako nepodmíněný základní příjem (který má jinou funkci).

Posledním datem naší časové linky je 22.8.2023. Na tento den je svoláno zasedání společenství BRICS, kde jedním z hlavních bodů programu bude rozhodování o přijetí nových členů do tohoto bloku. Dosud oficiálně 19 zemí podalo přihlášku a dalších 10 se zajímá o podmínky členství. Úplný seznam zemí, které projeví zájem o přistoupení k BRICS, zatím nebyl zveřejněn.

Pokud dojde k přijetí nových členů, očekává se, že se název skupiny změní na BRICS+. Tento krok by mohl způsobit doslova zemětřesení v mezinárodním obchodě, jelikož se předpokládá, že BRICS+ by mohlo získat kontrolu nad obchodním sektorem, který doposud ovládalo západní společenství, jak ukazuje následující tabulka.

Ropa	více než 70 %
Zemní plyn	více než 60 %
Uhlí	více než 80 %
Železná ruda	více než 75 %

Jak se burzy zachovají, až na konci srpna uvidí tuto tabulku? Už chápete, že západní analytici naprosto pochopili, co a jak Rusko organizuje. Už chápete ten brutální tlak na Green deal, i když je podpořen zfalšovanými údaji o CO2 a oteplování planety? Už chápete, kdo je největší nepřítel západu? Už chápete, že se západní elita musí pokusit o zvrát jakýmkoli prostředky, a když říkám jakýmkoli, myslím tím opravdu všechny – elitě jde o život a jejich hodnoty. Rusko je jediné, které je schopno vytvořit konkurenční novou ideologii. Probíhající válka je válkou o hodnoty, které ovládnou budoucí světovou ideologii.

Vše začalo v roce 2008, což se nyní zdá být téměř neuvěřitelné. Pro lepší pochopení situace, dovoluji mi představit malý osobní příběh. Na konci roku 2012 se k mému otci, Františku Čubovi, obrátili zástupci ruské banky Sberbank z Moskvy. Přijeli dva ruští zástupci s jediným dotazem: Co by mělo Rusko udělat pro to, aby se stalo v zemědělství soběstačné během deseti let?

Jejich vysvětlení bylo následující: Rusko si vypočítalo, jaká by měla být cena ropy, aby státní rozpočet nebyl nijak narušen. Jakékoliv příjmy přesahující tuto hranici byly přesměrovány do speciálního fondu, který byl následně rozdělen na dvě části. První část, rezervní fond, byla určena pro případ sankcí nebo cíleného snížení cen ropy ze strany Západu pod hranici, kterou Rusko potřebuje pro svůj rozpočet. Plán byl udržet se v takovém stavu po několik let. Druhá část fondu byla přidělena Sberbank a tyto prostředky mohly být použity výhradně na financování soběstačnosti Ruska v zemědělství.

Zástupci banky hledali odpovědi, aby lépe porozuměli situaci a mohli jako financující instituce lépe přistupovat k danému problému. Odpověď samozřejmě dostali. Je pravděpodobné, že navštívili i jiné experty, ale fascinující je, že se jim úkol splnit podařilo během deseti let. Dnes jsou světovými exportéry zemědělských komodit. Zajímavý je také jejich komentář, že musí tento úkol zvládnout do deseti let, jinak se Rusko dostane do problémů. Západní svět se potýkal se stejným problémem, který se ovšem nazývá energetická soběstačnost. V roce 2015 byla podepsána Pařížská klimatická dohoda, která se zaměřuje na snižování závislosti na fosilních palivech a podporu obnovitelných zdrojů energie, které by zabezpečily energetickou nezávislost západního světa. Nicméně, nebudu se zabývat výsledky a implementací této dohody.

Vraťme se ale k problému, co se nyní děje.

Spojené státy donedávna tiskly peníze, ale tyto nově natištěné peníze neumísťovaly na svůj vlastní trh. Místo toho byly tyto peníze umístěny v zahraničí a za tyto "peníze ze vzduchu" bylo dovezeno zboží, tedy hodnota. To umožnilo udržet rovnováhu na americkém trhu mezi hodnotou a množstvím peněz. Tato rovnováha fungovala za předpokladu, že globální dělba práce fungovala jako dobře namazaný stroj. Díky tomuto toku hodnot ze zahraničí do USA se udržovala nízká inflace a dostatek levného zboží.

Rusko se rozhodlo vystoupit ze systému dělby práce, který byl ideologicky formován takzvanými majiteli peněz. Místo toho, aby své příjmy investovalo do spotřeby, jako například Saúdská Arábie, vytvořilo fond a začalo se připravovat na budoucí časy bez amerického dolaru. Tímto krokem defacto vystoupilo z dělby práce. Následně začalo postupně prodávat americké dluhopisy. Dnes, pokud nějaké vlastní, je to jen zanedbatelné množství.

Rusko vložilo první kapku do sklenice, a bylo následováno Čínou, která od roku 2010 realizuje své obchody i v jiných měnách než jsou americké dolary. Tím se snižuje globální potřeba těchto dolarů. Pro Spojené státy to znamená, že se zhoršuje situace s umístováním peněz v zahraničí, tok hodnoty za "peníze ze vzduchu" se zastavuje a na americkém trhu se objevuje méně zboží, což způsobuje tlak na potřebu peněz. Spojené státy začaly tuto situaci řešit tiskem peněz, které ovšem začaly umisťovat na svém vlastním trhu. Začala vznikat nerovnováha a růst cen začal ničit příjmy.

Podívejme se na problém z jiné strany.

V rámci ideálních podmínek by mělo dojít k rozdělení příjmů a výdajů podle následujícího klíče – 50/30/20

50% na stálé platby: Tato kategorie zahrnuje náklady jako nájem, potraviny, dopravu, zdravotní péči, pojištění a další pravidelné a nezbytné výdaje.

30% na zážitky a nestálé platby: Tyto výdaje pokrývají oblasti jako zábava, koníčky, cestování, stravování venku a další "nepovinné" položky, které přispívají ke zlepšení kvality života.

20% na úspory: Tato část příjmů by měla směřovat do spoření na důchod, investic, splácení dluhů nad rámec minimálních plateb a vytváření nouzového fondu.

Toto pravidlo by mělo být napsáno nad stolem premiéra republiky, aby si každý den uvědomil proč chodí do práce a proč dostal důvěru ve volbách od občanů svého státu. Tohle je klíč pro budování životní úrovně obyvatel vlastní země.

Je třeba poznamenat, že každý stát má tento poměr trochu jiný, ale důležité je, aby byl tento poměr stabilní a obyvateli akceptovaný. Jiné pravidlo říká, že když překročíte hranici 40% výdajů na potraviny z vašich příjmů, začne ve společnosti napětí, které ne zřídka končí revolucí.

Růst cen začíná destabilizovat zavedené poměry. Obyvatelé, adaptovaní na svou stávající životní úroveň, začnou nejprve redukovat položku úspor ve snaze udržet své sociální postavení a kvalitu života.

V současnosti je velmi aktuální téma takzvaného "run na banky". Kladenou otázkou je, kdy tento fenomén skutečně propukne. Odpovědí je však, že to již dávno začalo! Lidé mají své úspory uložené v bankách a namísto toho, aby tato aktiva rostla, jsou postupně a nenápadně spotřebovávány. Jamie Dimon, předseda představenstva, generální ředitel a spoluvlastník největší americké banky JPMorgan Chase, na jaře roku 2022 prohlásil: "Současné úspory amerických spotřebitelů vystačí na šest, maximálně devět měsíců." Tato prognóza Jamieho Dimona vycházela ze sledování statistických trendů, přesto nás na začátku roku 2023 zaskočil krach bank v USA.

V současné době jsou banky zatíženy obrovským množstvím státních dluhopisů, které byly emitovány za účelem financování deficitů státního rozpočtu. Tyto čísla jsou monumentální; například federální dluh USA nyní dosahuje 31,7 bilionu dolarů a to ještě před zvýšením dluhového limitu. Jak jsem již zmínil, existuje historicky potvrzené pravidlo, že pokud společnost vynakládá 40% svých příjmů na potraviny, má tendenci propuknout revoluce, protože většinová populace není schopna přežít ze dne na den. Převedeme-li tuto analogii na náš případ, vidíme, že stát USA má příjmy ve výši 4,9 bilionu dolarů, úroková sazba FED byla v tuto chvíli nastavena na 5,25%, a pokud máme nakrmit tento dluh za současných podmínek, budeme potřebovat 33% těchto příjmů jen na úroky a to nepoužijí ani jeden dolar na reálné splácení dluhu. Za takových podmínek je dluh nesplacitelný.

Důležité je také si uvědomit, že pokud se dolar přestane používat pro vyrovnávání obchodů s energetickými surovinami, budou reálné příjmy USA klesat. Banky již nyní čelí tlaku v důsledku postupného vybírání úspor a dolar je pod nevídaným tlakem, který by mohl vést k jeho zhroutilí. V takové situaci budou banky neochotné nakupovat další dluhopisy z obav z vlastního bankrotu a budou čekat na další vývoj, zda nezkrachují i další státy, které jsou předlužené. Důsledkem toho bude, že ministr financí nebude schopen prodat žádné dluhopisy a bude nucen oznámit premiérovi, že stát není schopen naplnit svůj deficitní rozpočet. Premiér pak bude muset oznámit, že důchodci obdrží pouze 20 % svých důchodů, státní zaměstnanci dostanou jen 30 % svých platů a za návštěvu u lékaře bude nutné platit v hotovosti. Tak se nám to pravidlo o výdaji 40% příjmů na potraviny vrátí jako bumerang.

Budeme si muset udělat vlastní analýzu, abychom určili směr naší budoucnosti a způsob formování našeho hospodářství. Musíme se zamyslet, jak bude vypadat svět, ve kterém se nacházíme a který je založen na dolaru, a jak bude probíhat dělba práce v nově se formujícím světě.

Americký ekonom a finančník Peter Schiff tvrdí, že pokud by se dolar stal méně používanou rezervní měnou ve světě, mohl by ztratit až 50 % své hodnoty. Jiný ekonom, John Williams, jde ještě dál, když tvrdí, že existuje možnost, že dolar by mohl ztratit až 2/3 své hodnoty. Petr Blahynka ve svých nezávislých výpočtech dospěl k velmi podobnému výsledku, a to že dolar by po svém kolapsu spadl na 1/3 své stávající hodnoty.

Rád bych vás vyzval k diskuzi, protože diskuze generuje myšlenky, a my budeme potřebovat myšlenky jako sůl. Jak bychom měli formovat naše hospodářství a náš prostor pro život? Pokusím se tedy i já velmi stručně říci pár slov na toto téma. Pominu nyní politický rozměr a otázku politického řízení státu, protože jsem se již vyjádřil k tomuto tématu v jiných textech a nemá cenu se opakovat. Nicméně podle mého názoru musíme začít právě u politické otázky a tam musí proběhnout náležité změny. Kolaps finančního systému založeného na dolaru způsobí rozpad Evropské unie, a vytvoří tak prostor pro rozsáhlé změny. Pokud budeme připraveni, jsme schopni tyto změny zvládnout. Pokud však nebudeme, existuje riziko, že někdo jiný za nás převezme kontrolu a podrobí nás nové koloniální dělbě práce.

Hospodářské prostředí bychom měli rozdělit na šest samostatných programů:

1. Živitelský
2. Perspektivní
3. Sociální
4. Finanční
5. Služby
6. Prostředí pro lidi

Program živitelský

Toto je základní rámec ekonomiky. Musíme si uvědomit, že mnoho výrobků jsme v minulosti dokázali vyrobit sami, a musíme vytvořit souhrn opatření, abychom vrátili výrobu a rozmanitost produkce zpět do naší země. Dělná práce, formulovaná západním světem, se rozpadá, což bude mít za následek přerušení dodavatelských řetězců a musíme si uvědomit, že dovoz z třetích zemí zanechává prosperitu za našimi hranicemi. Trh musíme chápat komplexněji, ne jen jako cenu konkrétního výrobku, ale také jako příležitost vytváření nových hodnot, na kterých se budou naši lidé podílet. Tím zůstane prosperita rozložena úměrně mezi lidmi a nebude exportována za naše hranice. Cílem je budování životních podmínek lidí žijících v našem regionu, a ne dotování jiných států.

Každá prosperující společnost je založena na dostupnosti levné energie. Pokud chceme podpořit naše hospodářství, musíme se postarat, aby různé formy průmyslu měly dostupnou levnou energii a abychom byli v produkci levné energie nezávislí. Tento úkol je zatím vyřešen pouze z poloviny. Jsme sice soběstační ve výrobě elektrické energie, ale mnohé technologie se nacházejí na konci svého životního cyklu a podmínky pro levnou energii nejsou splněny vůbec.

Druhou zásadní podmínkou je vytvářet pravidla, která nám pomohou dosáhnout potravinové soběstačnosti a s tím spojené potravinové bezpečnosti, kdy každý člověk musí mít fyzicky a ekonomicky dostupný přístup k bezpečným a výživným potravinám pro zdravý život.

Zároveň musíme podpořit pracovní trh, abychom našli uplatnění pro lidi. Pokud v budoucnosti bude něčeho nedostatek, pak to bude práce. Digitalizace a robotizace v blízké budoucnosti zvládnou obrovské množství práce. Musíme pochopit nové hospodářské trendy, například že přeprava lidí se dramaticky změní a to bude mít obrovský dopad na výrobu automobilů. Automobily podle statistik stojí na místě 95% svého času, nové přístupy a technologie způsobí, že auta budeme nutit jezdit autonomně, tudíž efektivněji, přeprava lidí bude pro člověka přístupnější, ale aut bude potřeba méně. Výrobci se více-méně stanou operátory vlastních aut a my k nim budeme přistupovat jako k mobilnímu operátorovi, platícímu paušál, který zprostředkovává spojení. Města budou sloužit lidem a NE jako parkovací sklad. Vše se změní. Potřeba tohoto segmentu průmyslu se omezí. Musíme velmi pečlivě vybírat obory, které budou žít a dávat pracovní příležitost člověku, nemůžeme dovolit převzetí veškeré práce roboty, i když to bude na první pohled z dnešního chápání ekonomicky méně výhodné. Musíme zapojit lidskou spolupráci, musíme dát lidem pocit, že jsou nám potřební, že jsou součástí naší společnosti. Historie nám čas od času připomíná, že každý člověk má své jméno a tudíž ho nemůžeme redukovat na pouhé číslo. V historii se objevily pokusy tento fakt ignorovat, a v současnosti se tyto pokusy bohužel znovu objevují v různých nových formách. Nejsme jen ekonomické a statistické číslo nebo nějaký QR KÓD. Jsme lidé s jmény, s právem se podílet na společné prosperitě a obohacovat ji svou prací, inteligencí a dovednostmi. Musíme respektovat jedinečnou lidskou hodnotu a individualitu, a ne redukovat lidi na pouhé číslo v systému. To je náš základní úkol pro udržitelnou a prosperující budoucnost.

Program perspektivní

Nová vláda by měla založit takzvanou Radu pro vědecko-technický rozvoj a pravidelně se scházet. Tato rada by měla předkládat návrhy perspektivních programů, které by nám měly zajistit živobytí v budoucnosti. Ve světě existuje mnoho nových patentů a vynálezů, a i v České republice máme velmi schopné vědce. Avšak často se stává, že výsledky jejich práce prodávají do zahraničí a my je poté často kupujeme zpět ve formě hotových výrobků. Musíme si udržet intelektuální kontakt s rychle se rozvíjejícím světem.

Jako příklad mohu uvést takzvané vertikální farmy, které představují revoluci v zemědělství. V současnosti nejsme soběstační ve výrobě zeleniny, a přitom nový přístup by mohl změnit tuto situaci. U tohoto způsobu pěstování se ruší omezení ročního období, šetří se voda a zákazníci mají možnost mít čerstvou zeleninu po celý rok. V Dubaji na poušti již byla tato technologie uplatněna a po roce provozu dospěli k závěru, že měli postavit hned tři až čtyři farmy. Existuje mnoho podobných programů, kterými by se někdo měl zabývat.

Naše vláda se bohužel soustředí jen na denní operativu bez vize.

Program sociální

Sociální struktura obyvatelstva je velmi složitá a obsahuje mnoho různých skupin. Pojďme se na ni podívat podrobněji,

Pracující populace: Jedná se o skupinu lidí, kteří jsou aktivně zaměstnáni. Tito lidé přispívají k ekonomice a společnosti svým pracovním výkonem a svými dovednostmi.

Lidé s handicapem: Tato skupina zahrnuje jedince s fyzickými nebo duševními omezeními, kteří mohou mít omezenou schopnost pracovat nebo úplně pracovat. Je důležité podporovat tyto lidi, aby se mohli plně zapojit do společnosti a vést pokud možno co nejvíce plnohodnotný život.

Důchodci: Jedná se o skupinu lidí, kteří ukončili svou pracovní kariéru. Mnoho důchodců se stále aktivně zapojuje do společnosti, ať už dobrovolnictvím, péčí o rodinu nebo jinými způsoby.

Děti, mládež a studenti: Tato skupina zahrnuje jedince, kteří jsou ještě příliš mladí na to, aby mohli pracovat. Jejich hlavním zaměřením je vzdělávání a růst.

Matky: Matky hrají klíčovou roli v péči o rodinu a domácnost. Mnoho matek také pracuje mimo domov, kombinuje rodičovství a kariéru.

Samoživitelky: Tyto matky samy zajišťují základní potřeby své rodiny. Mohou čelit jedinečným výzvám, jako je vyšší finanční tlak a větší zátěž.

Jinými slovy, naše společnost není tvořena pouze úzkou skupinou lidí; jsme společenstvím, které jako celek ovlivňuje a vytváří životní úroveň všech. Nemůžeme upřednostňovat nebo zneužívat jednu skupinu na úkor druhé.

Program finanční

“Fiat” měny se nacházejí na pokraji kolapsu a mnozí z nás nesouhlasí s konceptem takzvaných digitálních měn. Vlastně ani já nesouhlasím s diskutovanými částmi týkajícími se možnosti zneužití jejich funkcionality.

Je třeba otevřít diskuzi o tom, jak by měly vypadat měny, které nahradí ty současné, a jaké vlastnosti by měly mít. Jsem přesvědčen, že měnu by měl vlastnit a spravovat stát a nikdo jiný. Měna je totiž technologie, která umožňuje výběr daní. Bez efektivního systému pro výběr daní nemůžeme zajistit základní funkce státu, jako je zdravotnictví, bezpečnost, školství a další. Podnikání v daném regionu by nemělo být umožněno pro společnosti, které jsou registrovány v daňových rájích. Je-li obchodní společnost neochotna platit daně, neměla by zabírat místo na trhu pro subjekty, které jsou ochotny a připraveny se podílet na daňové povinnosti ve vlastní zemi.

Ústava by nám měla garantovat základní principy měny, mezi které patří funkce výměny zboží a služeb s garantovanou platností na celém území, měření hodnoty a její uchování. Tím by bylo vyloučeno stanovování úroků. Pokud by jakákoli omezení byla stanovena, měla by platit rovnocenně pro všechny, od nejvyšších představitelů státu až po jakéhokoli občana země. Jakékoli omezení zaměřené na jednotlivce nebo pokusy o regulaci či omezení skupiny obyvatel jakýmkoli způsobem, by mělo být považováno nejen jako protiústavní, ale také jako trestný čin s vysokou mírou nebezpečnosti. Trest by v takovém případě měl být okamžitě vyměřen a aplikován, například ve formě odnětí svobody na dobu deseti let.

Finančním institucím by nemělo být umožněno účtovat úroky, neboť úrok nevytváří skutečnou hodnotu a pouze devaluje měnu. Místo toho by měly mít finanční instituce možnost zapojit se do financování projektů formou podílu na zisku, a to až do doby jejich splacení. Při chybném posouzení by také měly nést podíl na případné ztrátě. Pokud jde o nekomerční financování nebo financování projektů v národním zájmu, stát by mohl poskytnout záruku, ale jen za přísně stanovených podmínek, které by nepřekročily hranici považovanou za lichvářskou.

Program služby

Každý sektor ekonomiky má programy, které jsou vysoce ziskové, a ty které jsou méně ziskové. Existují však služby, bez nichž by žádná fungující společnost neměla existovat, a tyto služby často nepatří mezi ty, které jsou "ziskové". Neměli bychom je opomíjet, protože mnohé z těchto služeb mohou vytvářet řadu pracovních míst s různou délkou pracovní doby. Tyto práce a služby jsou někdy mnohem důležitější než generovaný zisk, zejména kvůli vzájemné spolupráci lidí. Musíme využít každou pracovní příležitost a mít také škálu prací, které umožní důchodcům cítit se potřebnými ve společnosti. Právě různorodost těchto služeb představuje velkou příležitost, a to nejen pro důchodce, ale také pro studenty, občany s handicapem nebo maminky, které mohou pracovat pouze omezený počet hodin. V různých ročních obdobích je možné vytvářet různé služby pro různé skupiny obyvatel. I když to nejsou živitelské programy, mají vysoký společenský význam a dnes jsou často opomíjené.

Jako příklad můžeme uvést vytvoření organizace, která by poskytovala služby občanům, kteří se věnují zahradničení, pěstování plodin nebo chovu zvířat na malé úrovni. Sami nemohou pokrýt celý komplex potřebných činností. Například někdo má rybíz, jiný má chuť a dovednosti vyrábět z rybízu marmeládu, ale nemá ji kde vyrobit a další zajistí, aby se tato marmeláda dostala do obchodní sítě. Odborný zástupce by dohlížel na dodržování legislativy atd. Na trh se tak dostane produkt, který by se tam jinak nedostal, a řada lidí bude mít radost z vykonané práce. I když to je malá věc a nikdo na tom závratně nezbohatne, takový produkt má vysokou společenskou hodnotu. Věřte mi, existuje tisíce takových příkladů. V JZD Slušovice byl tento program organizován pod názvem MIKROAGRA a všichni byli překvapeni, jaký byl o takovou činnost zájem.

Prostředí pro lidi

Jsme lidé, jsme společenství jedinců, kteří utváří svět k obrazu svému a právě my máme v rukou rozhodnutí, jak bude náš životní prostor vypadat.

Musíme pochopit měnící se svět a jeho vliv na naše životní prostředí, na náš prostor pro život. Když se ohlédneme do minulosti, v době kdy hlavní pracovní silou byl člověk, byla myšlenka na volnočasovou aktivitu nepředstavitelná. Lidé byli tak vyčerpaní z práce, že by nikoho ani nenapadlo jít si zaběhat, zacvičit, vyrazit jen tak na kole do přírody.

Avšak s nástupem strojů, které nahradily mnoho těžké manuální práce si lidé našli čas na odpočinek, jako byla například návštěva kina. Následně se začaly otevírat restaurace a kavárny pro širokou veřejnost, čímž se objevil nový trend volnočasových aktivit. S příchodem robotizace, která odebere člověku další část práce, se otevře ještě více prostoru pro volnočasové aktivity. My se tomuto trendu budeme muset přizpůsobit.

Další velkou změnou bude revoluce v dopravě, která bude z větší části autonomní a opět ovlivní práci a společnost. Autonomní automobily nebudou muset být skladovány na parkovištích ve městech, protože se samy dokážou uklidit mimo město. Jak již jsem zmínil auta stojí na místě 95% svého času, tak proč by měly zabírat prostor pro lidi. Životní prostředí pro lidi se bude muset přizpůsobit novým aktivitám člověka.

Existuje však teorie, která říká, že bychom měli být označeni novými čísly nebo QR kódy a měli bychom žít v nádherných elektrických ohradách. Něco takového musíme radikálně odmítnout.

Naopak musíme podporovat změny, které povedou k větší spolupráci lidí v oblasti volnočasových aktivit a nikoli k izolaci a menším ohradám. Budeme vystaveni velkému tlaku ve struktuře práce a musíme se na takové podmínky připravit. Pro mnoho našich občanů to může být velký problém. Zde bych se s dovolením nechal inspirovat Izraelem. V Izraeli budují tzv. kibuce. Kibuc je označení pro zemědělskou, ale také průmyslovou osadu, která hospodaří formou kolektivního vlastnictví. Osada zajišťuje základní životní potřeby členů, jako je strava, oblečení, ubytování, vzdělání, zdravotní a sociální péče. Kibuc také poskytuje svým členům volnočasovou aktivitu jako je kultura, sportovní vyžití atd. V národu, o kterém se traduje, že je založen na penězích, funguje dnes nepeněžní systém vedle peněžního. Tento systém se příkladně stará o obyvatelstvo, které se dostane do jakýchkoli sociálních problémů. Pokud se člověk dostane do nesnáze, má kam jít.

Většina bezdomovců na začátku své cesty bojuje s nelehkým osudem, ale bohužel v nich následně zemře duch naděje a 80 % z nich zůstává navždy bez domova. Komunitní osady by měly být vytvořeny nejen pro lidi, kterým hrozí, že zůstanou bez domova, ale také pro lidi, kteří vyznávají hodnoty spolupráce a chtějí se cítit součástí komunity, chtějí někam patřit. Tento koncept by mohl být prospěšný i pro mnohé matky samoživitelky a další lidi, kteří čelí různým výzvám a ocitli se sami z různých důvodů, potřebují pomocnou ruku, aby mohli zvládnout svou životní situaci a překonat osamělost. Tyto osady by měly být vybudovány v každém kraji jako místa, kde každý má právo přijít a sdílet společné hodnoty. Pokud někdo v této komunitě dostane pomocnou ruku, zvládne a vyřeší své problémy, měl by mít svobodnou možnost kdykoli odejít. Tyto osady by mohly převzít úkol poskytování služeb takzvané MIKROAGRY, které by přinášely prospěch nejen komunitě v osadě, ale i širšímu okolí.

Nyní bych se rád obrátil na všechny čtenáře s výzvou: zamysleme se nad směrem, kterým by mělo naše hospodářství kráčet. Moje myšlenky zde prezentované, slouží pouze jako inspirace pro otevření diskuze. Jsem pevně přesvědčený, že mezi námi jsou lidé, kteří dokáží lépe formulovat novou ideologii, novou strukturu hospodářství než já. Proto vyzývám k otevření diskuze na tyto témata, abychom společně našli cestu kupředu.

Závěr

Narazila západní civilizace skutečně na limity, jak naznačuje tento text? Ekonomická historie Západu se nese v rytmu různých fází - období růstu se střídají s obdobími poklesu. Avšak tyto takzvané ekonomické cykly se postupně proměnily v dlouhodobý trend, který lze nazvat jako "růst řízený dluhem". V minulosti jsme byli svědky úsilí našich předků, jak budovali a vytvářeli nové hodnoty. Nyní jsme však ve fázi, kde se majetek stále více koncentruje v rukou úzké skupiny lidí, kteří si často mylně myslí, že jim patří vše: příroda se svými zdroji, svoboda lidí a jejich názory, dokonce i život samotný.

Společenství známé jako BRICS se rozhodlo jít svou vlastní cestou, odmítlo podřízeně pokleknout a začalo formulovat pravidla pro nové hodnoty. Stojíme na rozcestí. Jsme řízeni hlupáky, kteří nás neustále zadlužují a hovoří o hodnotách, aniž by byli schopni je smysluplně definovat. Jejich vizí budoucnosti je podrobení. Čas na splacení dluhu se nezadržitelně blíží a my si mezitím dalším dluhem kupujeme kousek budoucnosti, abychom si mohli užít ještě trochu současnosti.

Otevřeme tedy diskuzi, hovořte o tom, co vidíte, co chceme a nebuďte lhostejní. Dovolte mi v mém textu opětovně citovat Mariana Turského, který přežil Osvětim. Dne 27. ledna 2020 prohlásil:

"Osvětim nespádl z nebe. Začalo to malými formami pronásledování. Stalo se, to znamená, že se to může stát kdekoli znovu. Proto je třeba bránit lidská práva a demokratickou ústavu. Důležité je jedenácté přikázání: Nebuďte lhostejní. Nebuďte lhostejní, když vidíte historické lži, nebuďte lhostejní, když je jakákoliv menšina diskriminována, nebuďte lhostejní, když moc porušuje společenskou smlouvu."

Konec citace.

Jako závěr bych chtěl dodat následující: Náš cyklus hodnot končí a my se musíme sami rozhodnout, jaké jsou naše hodnoty, jaké hodnoty chceme vytvářet, jaké hodnoty chceme žít, kam a jak směřovat naši budoucnost. Jsem přesvědčen, že v naší zemi žijí lidé, kteří jsou schopni porozumět a vytvořit unikátní a efektivní model prosperity, který zajistí důstojný život pro každého občana našeho regionu, aniž bychom museli nutně vstoupit do nějakého spolku. Základem je spolupráce, tolerance vůči ostatním a touha znovu budovat životní úroveň naší země.

Rostislav Čuba

15.6.2023